

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

1

בפני : כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

המבקשים :

1. פלוני

2. פלונית

ע"י ב"כ עו"ד פלוני

נגד

המשיבים :

קרן הגמלאות של לשכת עורכי הדין
ע"י הלמן – אלדובי קופת גמל ופנסיה בע"מ
ע"י ב"כ קרן אור בן -חיים

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

הרקע העובדתי :

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

בפני עתירה במסגרתה עתרו המבקשים להורות למשיבה להעביר את מלוא כספי הפנסיה והזכויות הרשומים ע"ש המבקש 1 לידי המבקשת 2, וזאת מכוח הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין ומכוח חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד – 2014 (להלן : "החוק").

1. ביום 12.6.13 חתמו המבקשים על הסכם גירושין ויחסי ממון אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 30.06.13 (להלן : "הסכם הגירושין").

2. על פי סעיפים 5-7 להסכם, הוסכם בין הצדדים, כי במסגרת האיזון הרכושי הכולל ביניהם יועברו כל הזכויות הנובעות מקרן הפנסיה ב"קרן גמלאות של עורכי הדין בישראל" (להלן : "קרן הפנסיה") אשר רשומות על שם המבקש 1, לרבות הזכות לקבלת תשלום חודשי ו/או הזכות לבחור בין תשלום חודשי לתשלום חד פעמי ו/או הזכות ליתן מעת לעת הוראות לקרן הפנסיה עפ"י התקנון, לידי המבקשת 2 בלבד.

3. במסגרת הדיון שנקבע ביום 30.6.13 לצורך אישור ההסכם ומתן תוקף של פסק דין להסכם הגירושין, הצהירו הצדדים בפני מותב זה, כפי שתועד בפרוטוקול כך : "בנוגע לסעיף 7 להסכם-הצדדים מצהירים ומבהירים כי סעיף זה נערך לאחר ובתיאום לתקנות הרלוונטיות במסגרת קרן הפנסיה".

4. ביום 17.07.13, לאחר שהסכם הגירושין קיבל תוקף של פסק דין, המבקשים פנו שוב לבית המשפט, בבקשה משותפת למתן פסיקתא, אשר כללה הוראות אופרטיביות שונות לחלוקת הזכויות בין הצדדים, בהתאם להסכם ביניהם. בין יתר סעיפי הפסיקתא שהגישו המבקשים,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- 1 נרשם בסעיף 1 כי כל הזכויות הנובעות מקרן הפנסיה ומקרן הגמלאות של לשכת עורכי הדין
- 2 והרשומות על שם המבקש 1 לרבות הזכות לקבלת תשלום חודשי ו/או כל זכות אחרת יהיו
- 3 שייכות למבקשת 2 וכי הקרן תפעל לפי סעיפים 6-7 ו 10-1 להסכם הגירושין.
- 4 5. בהחלטתי מיום 17.07.13 לא אישרתי את הפסיקתא כלשונה והוריתי, כי יש להוסיף לסיפא
- 5 של סעיף 1 כפי שתואר לעיל את התוספת הבאה: **"ככל שאין בכך סתירה עם הוראות תקנון**
- 6 **הקרן"**. בהתאם לכך, הפסיקתא תוקנה, כך שנרשם בסעיף 1 לפסיקתא כי כל הזכויות
- 7 הנובעות מקרן הפנסיה על שם המבקש 1 יועברו למבקשת 2, בזו הלשון: **"הקרן תפעל על פי**
- 8 **סעיפים 6-7 ו 10-1 להסכם הגירושין שאושר ביום 30.06.13, ככל שאין בכך סתירה עם**
- 9 **הוראות תקנון הקרן"**.
- 10 6. ביום 28.07.13 אושרה הפסיקתא עם התיקון שלעיל.
- 11 7. טרם הגשת התובענה דין, פנה המבקש 1 למשיבה וביקש ליישם את הסכם הגירושין, שקיבל
- 12 תוקף של פסק דין, בכל הנוגע להעברת מלוא קצבת הפנסיה שלו למבקשת 2. המשיבה השיבה
- 13 למבקש ביום 5.9.2016 במכתב (נספח 4 לכתב התביעה) בו טענה, כי הוראות הסכם הגירושין
- 14 אינן עולות בקנה אחד עם הוראות החוק ועל כן אין המשיבה יכולה ליישמו כלשונם. כן טענה
- 15 בתשובתה, כי גם האמור בסעיף 7 להסכם הגירושין, המציין כי המבקשת 2 תירשם "כפנסיונר
- 16 חדש" בקרן, לא תתאפשר וכי רק לאחר קבלת הוראותיו הברורות של ביהמ"ש, תפעל
- 17 המשיבה לאורן.
- 18 8. ביום 26.07.18 עתרו המבקשים לבית המשפט בבקשה למתן הוראות, להורות למשיבה
- 19 להעביר את כספי הפנסיה של המבקש 1 לידי המבקשת 2. בעתירתו טען המבקש 1, כי הוא
- 20 פנה למשיבה לצורך העברת הכספים בקופה לידי המבקשת 2, אולם המשיבה סירבה להעביר
- 21 את הכספים למבקשת וביקשה את הוראות בית המשפט בעניין ועל כן הוא הגיש את עתירתו
- 22 זו.
- 23 9. ביום 1.08.18 הגישו המבקשים הבהרה בעניין הסמכות העניינית של בית המשפט לענייני
- 24 משפחה לדון בבקשה, אליה **צירפו פסיקתא חדשה, לפיה יש להורות למשיבה להעביר על**
- 25 **שמה של המבקשת 2 את מלוא הכספים הרשומים אצל המשיבה על שם המבקש, כך**
- 26 **שהמבקשת 2 תהיה המוטבת הבלעדית של כספים אלה.**
- 27 10. יובהר, כי הפסיקתא שצרפו המבקשים לחתימת בית המשפט זה עתה מיום 01.08.18 **אינה**
- 28 **אותה פסיקתא אותה אישר בית המשפט לפני כחמש שנים, ביום 28.07.13** בה נרשמה
- 29 ההערה לפיה הקרן תפעל, ככל שאין בכך סתירה עם הוראות תקנון הקרן.
- 30 11. ביום 4.11.18 הגישה המשיבה את עמדתה ביחס לפסיקתא המאוחרת (מיום 1.08.18)
- 31 שהתבקשה ע"י המבקשים וביחס לעתירתם של המבקשים. לעמדת המשיבה, לאחר שבחנה
- 32 את הפסיקתא ואת הסכם הגירושין, **האמור בהסכם הגירושין ובפסיקתא עומד בסתירה**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- 1 להוראות תקנון הקרן ועל כן המשיבה מבקשת מבית המשפט להורות לה, כיצד לנהוג
2 בנסיבות אלה. המשיבה טענה, כי בהתאם לקבוע בסעיף 21 לתקנון הקרן, זכות לפנסיה לפי
3 התקנון אינה ניתנת להעברה, קרנות פנסיה ותיקות נסגרו למצטרפים חדשים, בהיותה של
4 הקרן, קרן פנסיית יסוד ללא מרכיב שארים, אין לקרן היתר "להקים" עמית חדש בקרן ו/או
5 להעביר זכויותיו של עמית קיים לאחר.
- 6 12. המבקשים קיבלו רשות להגיש תשובה לתגובת המשיבה, וביום 18.11.18 הגישו את תשובתם,
7 ושם טענו בין היתר, כי הם אינם מעוניינים, כי המבקשת 2 תצורף כעמיתה חדשה אצל
8 המשיבה, אלא שהקצבה החודשית אותה זכאי לקבל המבקש 1, תועבר ישירות למבקשת,
9 מידי חודש, בהתאם להוראות פסק הדין.
- 10 13. ביום 29.11.18 הגישה המשיבה את תגובתה לתגובת המבקשים, במסגרתה טענה, כי על מנת
11 שיהא בידי המשיבה לשלם תשלום כלשהו מתוך קרן הגמלאות של לשכת עוה"ד, על מקבל
12 התשלום להיות רשום ולהופיע במערכותיה של המשיבה כ"עמית" אשר החשבון מנוהל על
13 שמו בנאמנות על ידי החברה המנהלת. הקרן נסגרה למצטרפים חדשים ולכן אין לקרן
14 אפשרות או היתר להעביר זכויותיו של עמית קיים לאחר ומכאן גם החשיבות הקבועה
15 בהוראות צו איסור הלבנת הון והתקנות מכוחו, לפיהם העברת תשלומים מהקופה ייעשו
16 לחשבון בנק אשר לכל הפחות, רשום גם על שמו של העמית בקרן, כדוגמת חשבון משותף.
17 לאור האמור ביקשה המשיבה מתן הוראות מבית המשפט.
- 18 14. ביום 5.12.18 ניתן פסק דין בו קבעתי כי איני מקבלת את הבקשה, בנסיבות בהן הבהירה
19 הקרן, כי בהתאם לתקנונה אין באפשרותה להעביר זכויות לפנסיה, להקים עמית חדש או
20 להעביר זכויות של עמית קיים ע"ש מאן דהוא, כך שלא ניתן ליישם את הסכם הגירושין בין
21 הצדדים ישירות על ידי הקרן כאמור בחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו. כן
22 הבהרתי, כי באפשרות המבקשים ליישם הסכמות אלו במישור היחסים ביניהם ובערוצי
23 משפט אחרים.
- 24 15. ביום 7.12.18 הגישו המבקשים בקשה בהולה לביטול פסק דין, לקביעת דיון והגשת סיכומים,
25 מאחר ויש להם טענות נוספות אשר לא הועלו בהליך בכתבי הטענות וברצונם להעלותם
26 במסגרת דיון דחוף ובמסגרת סיכומים, לרבות טענות הנוגעות לדיני המחאת חיובים.
- 27 16. מאחר ועסקינן בטיעונים משפטיים גרידא נעתרתי לבקשת המבקשים והוריתי לצדדים
28 להגיש סיכומים בכתב.
- 29 17. הצדדים הגישו סיכומים מטעמם וניתן היתר גם להגשת סיכומי תשובה ובהתאם לכך, ניתנת
30 הכרעתי כעת.

31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

טענות המבקשים :

18. בסיכומיהם, זנחו המבקשים את בקשתם המקורית, כפי שנכתבה בפסיקתא שהוגשה מטעמם (מיום 1.08.18) להעברת הכספים על שמה של המבקשת והתמקדו בבקשה להעביר את כספי הפנסיה החודשיים של המבקש 1 הנמצאים אצל המשיבה, ישירות לידי המבקשת 2.

19. כן מסתמכים המבקשים על סעיף 1 לחוק המחאת חיובים, לפיו זכותו של נושה ניתנת להמחאה ללא הסכמת החייב, זולת אם נשללה או הוגבלה עבירותה על פי דין, לפי מהות הזכות או לפי הסכם בין החייב לבין הנושה.

לטענת המבקשים, האיסור על העברת כספי הפנסיה, כפי שנקבע בתקנון המשיבה, הינו כל עוד לא הגיע המועד מבחינת העמית לקבל את הקצבה, נכון למקרים בהם הצורך להעברת הכספים הינם כתוצאה מעיקול או שעבוד שהוטל עליהם. אין זה המקרה דנן, מאחר והמבקש 1 הוא בגיל פרישה וזכאי כבר כעת זכאי לקבלת הקצבה מהמשיבה. העברת הכספים למבקשת נעשתה בהסכמה ומרצונו החופשי ואף קיבלה תוקף של פסק דין. התכלית בגינה נקבעה ההוראה המגבילה בתקנון היא למנוע מצב, בו אדם המגיע לגיל פרישה, יישאר ללא קצבה, אולם במקרה דנן, מעבר לעובדה שהמבקש כבר בגיל פרישה וזכאי כעת לכספים, הרי שהעברת הכספים למבקשת נעשתה בהסכמתו ומרצונו החופשי ואף קיבלה תוקף של פסק דין. משכך, גם אם ההסכמות נוגדות את האמור בתקנון, על בית המשפט לתת משקל משמעותי לרצונם של הצדדים, כפי שבא לידי ביטוי בהסכם הגירושין ביניהם ולתת תוקף להסכמות אלו.

20. יתירה מכך, מתן מענה שלילי לבקשת המבקשים יגרום להם לטענתם נזק כלכלי רב, שכן במידה והקצבה או הסכום הצבור אצל המשיבה, יעברו ישירות למבקש 1 והוא יעבירה למבקשת 2, תשלום המס בו יישא המבקש 1, יהיה בשיעור המס המקסימלי קרי 48%, בעוד ששיעורי המס אשר נקבעו למבקשת עומדים על 15% בלבד. טרם פניית המבקשים למשיבה, הם פנו לשלטונות מס הכנסה, שאישרו את העברת הכספים המנוהלים אצל המשיבה, לידי המבקשת 2 וכן קבעו את שיעורי ניכויי המס הרלוונטיים. אישור רשויות מס הכנסה בעניין מאיין כל טענה מצידה של המשיבה בעניין עבירה על הלבנת הון.

21. כן טוענים המבקשים, כי ההסכם תואם את הוראות החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ומצטטים את סעיף 30(ג) לחוק וכן פסק דין שעסק בפרשנות סעיף זה, לפיו תכליתו של החוק הינה לאפשר את חלוקת החיסכון הפנסיוני באופן שיתאפשר לבן זוגו של החוסך לקבל את זכויותיו באופן עצמאי ובמנותק מהחוסך. לפיכך, לשיטת המבקשים, ראוי לפרש את החוק באופן שתורחב סמכותו של בית המשפט להתערב בהסדרים חוזיים העוסקים באיזון חיסכון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

פנסיוני, בהתבסס על עקרון חופש החוזים וכיבוד האוטונומיה של הפרט ורצון הצדדים.
במקרה דנן הצדדים הסכימו מרצונם החופשי להעברה זו ועל כן לאור חוק יסוד כבוד האדם
וחירותו, על בית המשפט להורות למשיבה להעביר את כספי הפנסיה, כפי שהתחייבו ביניהם
הצדדים.

טענות המשיבה:

22. מנגד, המשיבה טענה, כי אין לה כל התנגדות או סירוב לעצם העברת הכספים האמורים
למבקשת 2, אלא לאופן רישום מעמדה בקרן כבעלת חשבון בקרן והזכויות הנלוות לכך, כפי
שקבעו ביניהם הצדדים בהסכם הגירושין (ס' 2 לסיכומי התשובה). יחד עם זאת חזרה
המשיבה על טענתה, כי הוראות הסכם הגירושין, אינן עולות בקנה אחד עם הוראות החוק
לחלוקת חיסכון פנסיוני, בכל הנוגע להסדרת הזכויות בקרן בעניינם של המבקשים.

23. כן לטענת המשיבה, עומדת לה הזכות להביא לפתחו של בית המשפט את בקשתה לקבלת
הנחיות והבהרות באשר ליישום פסק הדין ולהבטיח, כי רישום זכויות הצדדים עומד בקנה
אחד עם הוראות הדין ותקנון הקרן, בכדי שלא להעמיד עצמה בחשיפה או חשש להפרה
רגולטורית, בכלל זה לעניין אישור פקיד השומה, שכן נושאים הנתונים להחלטות מיסוי בכל
מקרה אינם נתונים לשיקול דעתה של המשיבה.

דין והכרעה:

24. ראשית, יש להבהיר, אין המדובר במחלוקת בין בני הזוג לשעבר שכן המבקש 1 - בעל הזכויות
של הפנסיה מסכים כי כל הפנסיה לה הוא זכאי תועבר לבת זוגו לשעבר – המבקשת 2, אלא
שמבוקש לבצע העברה זו באמצעות הגוף המשלם- המשיבה, כך שהמשיבה תעביר באופן ישיר
את מלוא כספי הפנסיה למבקשת 2, במקום שהכספים יועברו ראשית למבקש 1 והמבקש
יעבירם למבקשת 2. מכאן, שהמחלוקת של המבקשים היא מול המשיבה בלבד, באשר לאופן
יישום העברת כספי הפנסיה של המבקש 1 לידי המבקשת 2, והחלת הוראות החוק על המקרה
הנדון.

25. יש לציין, כי הסכם הגירושין אושר וקיבל תוקף של פסק דין טרם כניסתו לתוקף של החוק
ולכן נראה שההסכם נעשה שלא בהתאם לתנאים הנדרשים בחוק. כיום, בחלוף כחמש שנים
מיום אישור הסכם הגירושין, העותרים עומדים על כך, כי הם מבקשים לרשום את פסק הדין
בעניינם בהתאם לחוק שנכנס לתוקף לאחר אישור הסכם הגירושין וכי כל זכויות המבקש 1
בכספי הפנסיה יועברו באופן ישיר ע"י המשיבה לידי המבקשת 2.

26. לאחר עיון במכלול טענות הצדדים ולאחר שבחנתי את תנאי החוק, תנאי הסכם הגירושין,
הפסיקתא שנחתמה מכוח ההסכם, הגעתי למסקנה, כי לא ניתן להיעתר לעתירת המבקשים,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

מאחר והפסיקתא והסכם הגירושין, כפי שנוסחו בהסכמת המבקשים, אינם תואמים את הוראות החוק ואף סותרים את האמור בו ובנוסף עומדים בניגוד לתקנון קרן הפנסיה. להלן אפרט את הנימוקים ביסוד מסקנתי זו.

מן הפן החוזי – הסכמי :

27. **ההסכם בין הצדדים קובע באופן ברור ומפורש, כי הקרן (המשיבה) תפעל על פי סעיפים 6-7 להסכם, ככל ואין בכך סתירה עם הוראות תקנון הקרן.** אומנם הדבר אינו נרשם בתוך הסכם הגירושין עצמו, אולם הוא נרשם בפרוטוקול בית המשפט במעמד אישור הסכם הגירושין, כאשר נרשם כי אישור ההסכם כפוף לאמור בפרוטוקול ולהבהרות הצדדים ובית המשפט. במסגרת דיון זה, מיום 30.06.13 הצהירו הצדדים לפרוטוקול, **כי סעיף 7 להסכם נערך בתיאום עם התקנות הרלוונטיות במסגרת קרן הפנסיה.**

28. כן בבקשה המשותפת שהגישו המבקשים לחתימה על פסיקתא ושצורפה כנספח 1 לתובענה של המבקשים, נרשם בסעיף 1 לפסיקתא, שעניינו העברת זכויות הפנסיה, כי **"הקרן תפעל על פי סעיפים 6-7 ו 10 להסכם הגירושין שאושר ביום 30.06.13, ככל שאין בכך סתירה עם הוראות תקנון הקרן"** וזאת לאחר שהמבקשים התבקשו ע"י בית המשפט להוסיף סעיף זה לפסיקתא, כתנאי לאישורה.

29. עינינו הרואות, כי הן במסגרת הדיון לאישור הסכם הגירושין והן במסגרת בקשתם של המבקשים לחתום על פסיקתא, הצדדים היו מודעים היטב לכך כי ההוראות בנוגע לזכויות הפנסיה כפופות לתקנון קרן הפנסיה ואף הצהירו לפרוטוקול כי נערכו בהתאם לתקנות הרלוונטיות במסגרת הפנסיה והבינו היטב את משמעות ההסכם.

30. הפועל היוצא מכל האמור לעיל הוא, שאין בידי לקבל את טענות המבקשים אודות חופש החוזים וכיבוד רצונם החופשי לרבות בהתאם לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, שהרי המבקשים אישרו בעצמם, במסגרת ההסכם ביניהם, **מתוך רצונם החופשי**, כי העברת כספי הפנסיה כפופה לתקנון הקרן, הן במסגרת הפסיקתא והן במעמד הדיון, הסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין. על כן, יש לכבד את רצונם החופשי של המבקשים ואת פסק הדין שניתן בהסכמתם ואין המבקשים יכולים כעת, בחלוף כחמש שנים ממועד אישור ההסכם, להתנער מהסכמות אלו. ודוק, המבקשים אשר היו מודעים היטב להגבלות שקיימות על העברת הכספים ואשר הצהירו כך במפורש בפני בית המשפט כתנאי לאישור ההסכם, הינם כפופים למעשה לאמור בסעיף 21 לתקנון הקרן, הקובע כי **"זכות לפנסיה לפי התקנון אינה ניתנת להעברה, לשעבוד או לעיקול בדרך כלשהי"** ואין הם יכולים לפנות לבית המשפט ולבקש ממנו הלכה למעשה, לעקוף את פסק הדין, שניתן בהסכמתם.

31. למותר לציין כי אחד מהצדדים הינו עו"ד אשר מבין היטב את משמעות הצהרותיו ואת משמעות התחייבויותיו בהסכם, כאשר העתירה הנדונה הינה הלכה למעשה, עקיפת ההסכם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

אליו התחייבו הצדדים, תוך מחיקת התנאי של עמידה בתקנון הקרן, דבר אשר בית המשפט לא ייתן לו יד. למותר לציין, כי הוראה זו "נשמטה" מהעתירה הנוכחית ומן הראוי היה שפרט מהותי זה היה מצוין בעתירתם של המבקשים ולא מוסתר מעיני בית המשפט.

32. כתוצאה מהאמור לעיל, גם אין בידי לקבל את טענתם של המבקשים בכל הנוגע לחוק המחאת חיובים, תשכ"ט-1969 (להלן: "**חוק המחאת חיובים**"). אומנם חוק המחאת חיובים קובע, כי זכותו של נושה ניתנת להמחאה ללא הסכמת החייב, זולת אם נשללה עבירותה לפי דין או לפי הסכם בין החייב לבין הנושה, אולם בענייננו מתקיים החריג של הגבלת עבירות מכוח תקנון הקרן. אף אם נראה במשיבה, קרן הפנסיה כחייב, את המבקש 1 כנושה שזכאי לקבל את כספי הפנסיה מהמשיבה ואת המבקשת 2 כמי שהזכות תומחה לה, הרי שחוק המחאת חיובים אינו מאפשר להמחות חיוב שעבירותו הוגבלה, לפי מהות הזכות או לפי הסכם בין החייב לנושה. בענייננו עבירותה של הזכות הוגבלה בתקנון הקרן ומאחר וההסכם בין הצדדים כפוף לתקנון הקרן, לא ניתן להעביר את זכויות הפנסיה ישירות למבקשת 2 באמצעות הקרן. בכך אף טמון היגיון רב, שהרי פנסיה היא זכות סוציאלית, שנועדה להקנות לאדם מקור מחיה לעת זקנתו ואך הגיוני שעבירותה של זכות זו תוגבל, בכדי שחלילה לא יישאר אדם לעת זקנתו, ללא מקור מחיה. יחד עם זאת, אין זה אומר שלא ניתן להעביר את זכויות הפנסיה, במישור היחסים שבין המבקש 1 לבין המבקשת 2, כאמור בפסק הדין שניתן ביום 5.12.18.

33. לכאורה, די היה בכך בכדי לדחות את עתירת המבקשים, אולם מאחר והמבקשים העלו טענות נוספות בנוגע לתחולת החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, אתייחס גם לטענותיהם בעניין זה.

מן הפן הנורמטיבי - החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני :

34. אף אם היינו מקבלים את טענת הצדדים, בנוגע לסעיף 21 לתקנון הפנסיה המגביל את העברת זכות הפנסיה, לאור כך שבן הזוג שעל שמו רשומה הפנסיה מסכים להעברה **עדיין לא ניתן היה להורות למשיבה לפעול בהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, מאחר שהוראות הסכם הגירושין עומדות בסתירה או לכל הפחות אינן תואמות את ההסדרים הקבועים בחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני**. מעת שהמבקשים פונים לקרן ומבקשים ממנה לרשום את פסק הדין בהתאם לחוק זה, ולקיים את העברת הכספים באמצעות הקרן, הרי שחלוקת הכספים תיעשה בהתאם לאמור בהסדרים לחוק חלוקת חיסכון פנסיוני, שהינו חוק קוגנטי, שלא ניתן להתנות עליו כפי שיורחב להלן תוך התייחסות לטענות המבקשים.

35. **המבקשים מפנים לסעיף 30 (ג) לחוק** וכן לפסק דין תה"ס (ת"א) 41329-02-16 **י.ב. נ' י.ב.ב.** מיום 27.08.2016, פורסם במאגרים) של חברי כב' השופט שמואל בר יוסף, שם נאמר, כי תכליתו של החוק לאפשר את חלוקת החיסכון הפנסיוני באופן שיתאפשר לבן זוגו של החוסך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- 1 לקבל את זכויותיו באופן עצמאי ובמנותק מהחוסך. מכאן טוענים המבקשים, כי ראוי לפרש
2 את החוק באופן שתורחב סמכותו של בית המשפט להתערב בהסדרים חוזיים העוסקים
3 באיזון חיסכון פנסיוני, כאשר הפרשנות תיעשה בהתאם לאחד מעקרונות שיטת המשפט
4 הישראלי והוא חופש החוזים. המבקשים מדגישים כי מאחר וההסכם נעשה מרצונם החופשי,
5 יש לכבד את רצונם ולהורות שכספי הפנסיה של המבקש יועברו ע"י המשיבה למבקשת 2.
- 6 36. בכל הכבוד, אין בידי לקבל טענה זו, הן מהטעם שפורט לעיל, בדבר הסכמת הצדדים כי
7 העברת כספי הפנסיה כפופה לתקנון הקרן אשר אינו מאפשר להעביר את זכות הפנסיה והן
8 מהטעם שיפורט להלן המתייחס לסעיף 30 (ג) לחוק, אליו הפנו המבקשים. מאחר ובמסגרת
9 הסכם הגירושין הסכימו ביניהם הצדדים, בהסכמתם, מתוך רצון חופשי, כי **כל כספי**
10 **הפנסיה ע"ש המבקש (להבדיל ממחצית שיעור הפנסיה כפי שנקבע בחוק) יועברו לידי**
11 **המשיבה, הרי שהסדר זה אינו תואם את התנאים הקבועים בחוק לצורך רישום פסק הדין**
12 **והחלתו על הגוף המשלם (המשיבה), כהגדרתו בחוק אלא הוא תקף בין הצדדים בלבד.**
- 13 37. בעמ"ש (מרכז) 13230-08-17 ד.א. נ' י.א. (פורסם במאגרים ביום 16.09.18) נקבע כדלקמן:
14 **"החוק מתנה את החלת ההסדרים הקבועים בחוק על בן הזוג לשעבר, אשר זכאותו**
15 **לחלק מקצבת הפנסיה של בן זוגו החוסך נקבעה בפסק דין, בהגשת בקשה לגוף**
16 **המשלם לרישום ברישומיו את פרטי פסק הדין, שבגדרו קבע בית המשפט את אופן**
17 **חלוקת הזכויות הפנסיוניות בין הצדדים. ככל שימצא הגוף המשלם כי מתקיימים**
18 **לגבי פסק הדין התנאים הקבועים בסעיף 3 לחוק, שעליהם נעמוד בהמשך, ירשום**
19 **ברישומיו הערה בדבר קיומו של פסק הדין ופרטים שונים לגביו ויחלק את קצבאות**
20 **הפנסיה לבני הזוג על פי המנגנון הקבוע בחוק. בה בעת, רישום פסק הדין בגוף**
21 **המשלם מונע מן החוסך לבצע בכספי החיסכון הפנסיוני, פעולות חד-צדדיות**
22 **העולות לפגוע בזכויותיו של בן זוגו לשעבר בקצבת הפנסיה".**
- 23 38. יוצא איפוא כי עת נדרשים אנו לענות על השאלה האם ראוי להחיל את הוראות החוק על
24 הסכמות אליהם הגיעו הצדדים בהסכם, וקיבלו תוקף של פסק דין קודם לחקיקתו, עלינו
25 לבחון הן את קיומם של התנאים הנדרשים לצורך החלתו הרטרואקטיבית של החוק והן
26 התנאים הנדרשים באשר לעצם החלתו של סעיף 3 לחוק.
- 27 39. **סעיף 30(ב)(2) לחוק קובע את תחולתו הרטרואקטיבית של החוק בהתקיים שני תנאים:**
28 **האחד, שהחוסך לא נפטר טרם יום התחילה של החוק והשני, שמשך התקופה המשותפת של**
29 **הצדדים היא 36 חודשים לפחות. בענייננו, אין חולק כי מתקיימים שני התנאים, שהרי**
30 **המבקש 1, שייבדל לחיים ארוכים, עודנו בחיים והצדדים נשואים לזה החל משנת 1975. מועד**
31 **הפירוד נקבע בהסכם לשנת 2008, כאשר ההסכם נחתם בשנת 2013, היינו לכל הפחות לצדדים**
32 **תקופה משותפת של למעלה מ 34 שנה. מכאן שלכאורה, ניתן להחיל את החוק גם על ענייננו,**
33 **אולם הכל בכפוף לכך, כי מתקיימים התנאים בסעיף 3 לחוק, כתנאי מקדים לרישום פסק**
34 **דין לחלוקה פנסיוני אצל הגוף המשלם (קרן הפנסיה- המשיבה).**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

40. סעיף 3 לחוק שכותרתו "בקשה לרישום של פרטי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני" מורה
אותנו כדלקמן:

"בן זוג לשעבר שניתן לגביו פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני ומתקיימים לגבי פסק
הדין התנאים המפורטים להלן, לפי העניין, רשאי להגיש לגוף המשלם בקשה
לרשום ברישומיו את פרטי פסק הדין:

(1) לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת זכויות, ולגבי פסק דין
לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת כספים של חוסך שהוא גמלאי –

(א) אם החיסכון הפנסיוני הוא באמצעות קופת גמל לקצבה או באמצעות צבירת
זכויות לפי הסדר פנסיה תקציבית – נקבע בפסק הדין כי התקופה המשותפת
מסתיימת לא יאוחר ממועד הפירוד, וכן כי קצבת הפרישה תחולק בין החוסך ובין
בן זוגו לשעבר באופן שהשיעור להעברה יהיה שיעור קבע מסך קצבת הפרישה
שהיתה משולמת לחוסך אילולא ההעברה האמורה והשיעור האמור אינו עולה על
מחצית מהשיעור המשותף;

(ב) אם החיסכון הפנסיוני הוא באמצעות קופת ביטוח ישנה הוגית – נקבע בפסק
הדין כי הסכום שיועבר לבן הזוג לשעבר שווה למכפלת השיעור להעברה בסכום
ההוגי בקופת הביטוח הישנה, ובלבד ששיעור ההעברה לא יעלה על מחצית
מהשיעור המשותף;

(2) לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני באמצעות צבירת כספים של חוסך שאינו
גמלאי – נקבע בפסק הדין כי היתרה הצבורה של החוסך תחולק בין החוסך ובין בן
זוגו לשעבר באופן שהשיעור להעברה לא יעלה על מחצית מסך יתרתו הצבורה
במועד הפירוד המחושבת לפי סעיף 6(ב), ויהיה אחיד למרכיבי התגמולים
והפיצויים ב"יתרה הצבורה" (ההדגשות אינן במקור).

41. עינינו הרואות, כי ניתן להגיש לגוף המשלם, היינו לקרן הפנסיה בקשה לרישום ברישומיו את
פסק הדין, רק כאשר שיעור ההעברה אינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף, כאשר הסעיף
קובע תנאים נוספים, בהתאם לסוגי הפנסיה, אולם תנאי אחיד ומקדים לכל סוגי הפנסיות,
הינו כי שיעור העברת הפנסיה אינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף, כאשר בענייננו
המבקשים מבקשים להעביר את מלוא סכום הפנסיה, כך שלבן הזוג החוסך לא תיוותר כלל
פנסיה. מכאן שפסק הדין אינו עומד בתנאי הסף של סעיף 3 לחוק, הקובע כתנאי מקדים
לרשום את פסק הדין, כי ההעברה יכולה להיות עד למחצית משיעור הפנסיה, שרק אז יבוצע
התשלום באמצעות הגוף המשלם, כאמור בסיפא של כל תתי סעיף 3: "ובלבד ששיעור
ההעברה לא יעלה על מחצית מהשיעור המשותף."

42. בהמשך סעיף 4(א)(1) לחוק קובע, כי כאשר הוגש לגוף משלם בקשה לרישום של פרטי פסק
דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שמתקיימים לגביו התנאים המפורטים בסעיף 3, אז ירשום
הגוף המשלם ברישומיו הערה בדבר פסק הדין ויכלול בה את הפרטים המפורטים בסעיף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

43. זאת ועוד, מעיון ביתר סעיפי החוק עולה כי גם אם היה ניתן לרשום את פסק הדין בהתאם לחוק, הרי שחלוקת הכספים, כפופה למגבלות החוק ולשיעורי העברה הקבועים בחוק, היינו, מי שהחוק חל עליו ובוחר לבצע את התשלומים, באמצעותו של הגוף המשלם, הינו כפוף למנגנוני ההעברה שנקבעו בחוק, שכאמור אינו מאפשר להעביר למעלה ממחצית השיעור. כפי שהובהר במסגרת ערעור שהגיע לפתחו של בית המשפט העליון, במסגרת בע"מ 4860/16 פלוני נ' פלונית, (פורסם במאגרים ביום 5.09.17) עניינה של הוראת סעיף 3 לחוק שצוטטה לעיל הוא כדלקמן:

"תנאי מרכזי אחד הקבוע בסעיף מחייב, כי שיעור חלוקת הקצבה לבן הזוג לשעבר של החוסך יהיה קבוע – ולא משתנה או תלוי נסיבות – וזאת, במטרה להקל על יישומו של פסק הדין, נוכח ההנחה כי הגופים המשלמים אינם ערוכים להתמודד עם שיעורי חלוקה משתנים. תנאי מרכזי נוסף קובע, כי שיעור החלוקה לבן הזוג לשעבר של החוסך לא יעלה על מחצית מן השיעור המשותף – דהיינו, מחצית מן הזכויות שנצטברו בקופת הפנסיה מיום נישואי הצדדים ועד למועד הפירוד. זאת, כדי לצמצם מקרים בהם, במסגרת איזון המשאבים, מותר מי בני הזוג על חלק מזכויות הפנסיה שלו (ראו הצעת החוק, בעמ' 181; דרור, 374-376)" (ההדגשות אינן במקור).

44. מאחר ובענייננו המבקשים עתרו לבית המשפט, בכדי להורות לקרן הפנסיה להעביר לבן הזוג לשעבר את מלוא הכספים, הרי שדרישה זו, אינה עולה עם התנאים הקבועים בסעיף 3 לחוק וכפי שאומר כב' השופט רובינשטיין בעניין 4860/16 שאוזכר לעיל, בהקשר זה:

"במקרה שבו איזון בית המשפט את הזכויות הפנסיוניות של הצדדים באופן שאינו עולה בקנה אחד עם התנאים הקבועים בסעיף 3 לחוק, לא ניתן יהיה לרשום את פסק הדין בגוף המשלם, ולהפעיל את המנגנון הקבוע בחוק לקבלת קצבאות הפנסיה ישירות על-ידיו. ואולם, אין בדבר כדי לפגוע כהוא זה בתוקפו של פסק הדין, אשר יאכף במישור היחסים שבין הצדדים באמצעות מנגנוני ההוצאה לפועל, כפי שיפורט".

45. אף פסק הדין של כב' השופט בר יוסף בתה"ס (ת"א) 41329-02-16 לעיל, עליו מנסים המבקשים להסתמך בסיכומיהם, אינו תומך בטענות המבקשים. נהפוך הוא. שם פסק הדין שבית המשפט התבקש לרשמו לפי החוק, לא קבע חלוקה של מנה קבועה של בן הזוג לשעבר בזכויות בין הזוג החוסך, אלא נקבע סכום כספי חודשי שעל צד להעביר למשנהו. לפיכך, קבע כב' השופט בר יוסף, כי הוראות פסק הדין אינן עומדות בתנאי סעיף 3 לחוק לצורך יישומו, מאחר והסכמות הצדדים אינן תואמות את הוראות סעיף 3 לחוק, המחייבות להגדיר שיעור קבוע בזכויות הפנסיוניות של בן הזוג החוסך ועל כן העתירה לרישום פסק הדין בגוף המשלם – נדחתה.

46. בענייננו, אין חולק, כי רישום פסק הדין בגוף המשלם, בהתאם לחוק, עומד בסתירה להוראות המהותיות שנקבעו בהסכם בין הצדדים שכן החוק מגביל את שיעור העברה לכדי מחצית מזכויות הפנסיה ואינו מאפשר להעביר את מלוא זכויות הפנסיה מכוח החוק. מכאן שאישור

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- 1 ההסכם על פי החוק יביא לכך, שהמבקשת תקבל לא יותר ממחצית זכויות הפנסיה וזאת
2 בניגוד להסכם שנקבע בין הצדדים, לפיו היא זכאית למלוא כספי הפנסיה.
- 3 47. לא זו אף זו, מתן פסק דין בהתאם לחוק, לא רק שהוא עומד בניגוד להסכם בין הצדדים,
4 אלא הוא אף חותר תחת עקרון חופש החוזים וכיבוד רצונם החופשי של הצדדים, שהרי עם
5 רישום זה העברת הכספים לבן הזוג לשעבר תהיה עד למחצית השיעור ובכפוף להוראות
6 ושיעורי המס הקבועים בחוק והלכה למעשה תאיין את כוונת הצדדים בהסכם.
- 7 48. באשר לסעיף 30 (ג) לחוק אותו ציינו המבקשים בעתירתם: אומנם החוק קובע, כי כאשר ניתן
8 פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני לפני יום התחילה (כפי מקרה דנן) ולא מתקיים תנאי
9 מהתנאים להגשת בקשה לרישום פרטי פסק הדין בהתאם להוראות החוק, רשאי בן הזוג
10 לשעבר לפנות לבית המשפט בבקשה להורות **בדבר אופן חלוקת החיסכון הפנסיוני באמצעות**
11 **הגוף המשלם לפי הוראות פרקים ב' עד ד', או לפי הוראות חוק הגמלאות או לפי הוראות**
12 **חוק שירות הקבע (להלן: החוקים המסדירים) ורק אם מצא בית המשפט כי ניתן לחלק את**
13 **החיסכון בהתאם להוראות החוקים המסדירים**, אז עומדות בפני בית המשפט שתי אופציות:
14 האחת - בית המשפט יתן הוראות לעניין חלוקת הפנסיוני באמצעות גוף משלם, והשניה - חלק
15 החיסכון הפנסיוני שהערכאה החליטה שלא ניתן לחלקו בין החוסך לבין בן הזוג לשעבר
16 באמצעות גוף משלם לפי הוראות החוקים המסדירים **יחולק בין החוסך לבין בן זוגו לשעבר**
17 **שלא באמצעות גוף משלם ולא יחולו לגבי החלוקה כאמור הוראות החוקים המסדירים.**
- 18 49. החוקים המסדירים הרלוונטיים לענייננו הן הוראות פרקים ב' עד ד' לחוק אשר קובעים
19 כללים ומגבלות באשר לאופן החלוקה. בענייננו הוראות החוק אינן עולות בקנה אחד עם
20 הסכם הגירושין, כאמור לעיל ואף מנוגדות לו, שהרי החוק כולל הוראות המתייחסות רק
21 להעברת חלק מהפנסיה לבן הזוג לשעבר ואילו בענייננו מדובר בחלוקת כל סכום הפנסיה
22 וליתר דיוק, **לא מדובר כלל בחלוקה**, כך שהחוסך מקבל חלק מסוים ובן הזוג הנעבר מקבל
23 חלק מסוים, **אלא בהעברת כל הכספים** וכל הזכויות הרשומות ע"ש החוסך, ללא השארת
24 פנסיה או חלק מסוים מהפנסיה לבן הזוג המעביר ועל כן המסקנה המתבקשת היא, כי לא
25 ניתן לחלק את החיסכון בהתאם לחוק זה, מאחר והחוק נוגד את האמור בהסכם שקיבל
26 תוקף של פסק דין.
- 27 50. אומנם מטרת החוק היא לאפשר לבן הזוג לשעבר להמשיך ולקבל חלק מהפנסיה ישירות
28 מהגוף המשלם, ללא תלות בבן הזוג שעל שמו רשומה הפנסיה, כך שהחלוקה תיעשה בהתאם
29 לחלוקה שנקבעה בפסק הדין. אלא מאי, שהחוק כולל בתוכו מגבלות שלא ניתן להתנות עליהן
30 ופסק דין שאינו תואם את הוראות החוק, לא ניתן יהא ליישום באמצעות הגוף המשלם (קרן
31 הפנסיה) אלא באמצעות הסדרים בין בני הזוג עצמם. דרישת החוק, להתנות את חלוקת כספי
32 הפנסיה, באופן שהסכום שיועבר לבן הזוג לשעבר, אינו עולה על מחצית מהסכום, אף תואם
33 את הרציונאל בדבר ההגנה על זכויות סוציאליות כמפורט לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

51. לא בכדי, סעיף 29 לחוק, קובע כי לא ניתן להתנות על ההוראות בחוק, אולם בני זוג רשאים להסכים ביניהם על חלוקת חיסכון פנסיוני שלא בהתאם להוראות לפי חוק זה ובלבד שחלוקה כאמור לא תיעשה באמצעות גוף משלם ולא יחולו לגביה הוראות חוק זה.
52. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 4860/16 לעיל וכדלקמן:
- "סיכומם של דברים- בחינת פרשנותו של החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, אשר נלמדת מלשון הוראותיו ומתכליתן הסובייקטיבית והאובייקטיבית – מעלה, כי אין החוק משנה את המצב המשפטי הקיים ביחס לדיני השיתוף המהותיים בכל הנוגע לחלוקת זכויות הפנסיה בין בני זוג שנפרדו, ובידי בית המשפט הסמכות לאזן את קצבאות הפנסיה של הצדדים בהתאם לכללי השיתוף הנהוגים מוכח חוק יחסי ממון ומכוח הלכת השיתוף. כוחה של נוסחת האיזון הקבועה בחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני יפה ככל שמבקש בן הזוג לשעבר מן הגוף המשלם לרשום את פסק הדין ברישומיו, כך שהמנגנון לחלוקת הקצבאות באמצעות הגוף המשלם יוחל עליו, ובאופן שתקום לבן הזוג זכות ישירה לחלקו בפנסיה מול הגוף המשלם. במקרה כזה – על נוסח האיזון לחלוקת החסכוניות הפנסיוניים של בני הזוג לעלות בקנה אחד עם התנאים לרישום פסק הדין הקבועים בסעיף 3 לחוק. במצב דברים שבו תנאי החוק אינם מאפשרים את רישום פסק הדין בגוף המשלם, או לחילופין כאשר נרשם פסק הדין אך נקבעה בו הוראה שאינה עולה בקנה אחד עם נוסחת האיזון הקבועה בחוק – לדוגמה, כאשר נקבעה זכאותו של בן הזוג לשעבר לחלק מקצבת הפנסיה שתשלם לחוסך עם פרישתו המוקדמת בשל נסיבות בריאותיות בהסדר של פנסיה תקציבית, דהיינו שלא בהתאם להוראת סעיף 14 (ב)(2) – שונה המצב – באלה לא ימומש פסק הדין באמצעות הגוף המשלם, כי אם במישור יחסי בני הזוג ובאמצעים שהדין מעמיד לרשותם. משמעותו של איסור ההתניה הקבוע בסעיף 29, היא שמנגנון החלוקה הקבוע בחוק יוחל רק בהתאם לתנאי הפעלתו שבחוק, אולם אין בסעיף כדי לחייב מעיקרא את הצדדים להיזקק למנגנונים שבחוק" (ההדגשות אינן במקור).**
53. לסיכום האמור לעיל, עולה כי לא ניתן להתאים את הסכם הגירושין לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ועל כן חלוקת הפנסיה אינה יכולה להיעשות באמצעות הגוף המשלם שכן לא ניתן להורות למשיבה להעביר באופן ישיר את מלוא כספי הפנסיה של המבקש 1 לידי המבקשת 2 כפי שמבוקש בתובענה. מובהר בשנית, כי אין באמור בכדי למנוע העברת הכספים מהמבקש 1 לידי המבקשת 2 באמצעות מנגנונים אחרים שלא באמצעות החוק.
54. יצוין, כי אף שדי היה בכל האמור לעיל בכדי לדחות את עתירת המבקשים, אתייחס להלן לטענות המבקשים בדבר הנזק שלטענתם ייגרם להם כתוצאה מתשלומי מס מוגדלים, אם הכספים לא יועברו למבקשת 2 ישירות באמצעות המשיבה.
55. כאמור המבקשים טענו, כי אילו כספי הפנסיה יעברו תחילה למבקש 1 ולאחר מכן המבקש 1 יעבירם למבקשת 2, אזי המבקש 1 עלול להיות מחויב בתשלום שיעור מס של 48%, בעוד

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- שלמבקשת 2 נקבע מס בשיעור של 15% בלבד, דבר אשר יפחית את סכום הקצבה החודשית שתקבל בת הזוג לשעבר בצורה משמעותית. בסעיף 10 להסכם הגירושין, הסכימו ביניהם המבקשים, כי ככל והסכום החודשי שיתקבל מקרן הפנסיה יהיה נמוך מסך של 12,000 ₪ בחודש, המבקש 1 ישלים מדי חודש את הסכום שתקבל המבקשת 2 עד לסך של 12,000 ₪ בחודש. מכאן, טוען המבקש 1, כי לאור סכום המס הגבוה המוטל עליו כתוצאה מהעברת הכסף ישירות אליו ולא לידי המבקשת 2, הדבר גורם לו נזק כלכלי, בכך שהוא יצטרך להוציא כספים נוספים מכיסו, בכדי להשלים את הסכום שהתחייב להעביר למבקשת 2 עד לסך של 12,000 ₪ בחודש, במקום שהמבקשת 2 תקבל את מלוא הפנסיה באופן ישיר מהמשיבה, כך שהוא ישלם סכומי מס מופחתים בהרבה. בכל הכבוד, אין בידי לקבל טענה זו של המבקשים מהטעמים שלהלן:
56. ראשית, בכל הנוגע לנושא ניכויי המס, אין בית המשפט יושב כפקיד שומה או כערכאה הדנה בנושאי מס ובשיעורי המס שיש לנכות במקור טרם העברת הכספים לידי המבקשת 2. עניין זה יש לבחון ולהסדיר בפני רשות המיסים והערה זו נכונה, גם לגבי בקשת המשיבה, בסיפא לסיכומיה, לקבל הנחיה בנוגע לקבלת אישור רשות המיסים עבור המבקשת 2. ממילא, אין נפקות לבקשה זו, מאחר ודחיתי את העתירה, כך שהעברת הכספים למבקשת 2, לא תיעשה באמצעות המשיבה.
57. שנית ואולי אף מעבר לצורך, אציין כי מעיון בסעיפי החוק עולה שהחוק אף קבע הנחיות בנוגע לשיעורי המס ככל והחוק אכן היה חל על הצדדים. כך לדוגמה בסעיף 2, בפרק ההגדרות של החוק, קיימת הוראה ספציפית המתייחסת לסוג קרן הפנסיה בענייננו שהיא - "קרן ותיקה", שם נרשם תחת הגדרת המילים "הסכום המועבר לבן זוג לשעבר" בסעיף, כי הסכום שעל הגוף משלם להעביר לבן זוגו לשעבר, כאשר מדובר בהעברת כספים שלא בדרך של קצבה, **יהיה לאחר החיוב במס שחל על העמית בשל מלוא הכספים טרם ההעברה**. כך גם סעיפים 6(ג) – (ד) קובעים כי העברת כספים לבן זוג לשעבר יחול מס בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה וכי **סכום המס שחויב לפי פקודת מס הכנסה, ינוכה באופן שווה מהסכום שיועבר לחשבוננו של בן הזוג לשעבר ומהסכום שנותר בחשבוננו של העמית לאחר ההעברה לבן הזוג לשעבר**.
58. שלישית, ככל והיינו מחילים את החוק על המבקשים, היינו פסק הדין היה נרשם לפי הוראות סעיפים 3 ו-4 לחוק, הרי שהעברות הכספים היו צריכים להיעשות בהתאם לנוסחאות שנקבעו בהוראות החוק. כך לדוגמה סעיפים 14 ו-16 לחוק קובעים מנגנוני הפחתה ונוסחאות חישוב להעברת הכספים, ובכל מקרה אין הם מאפשרים להעביר את מלוא הפנסיה, אלא רק חלק ממנה, בהתאם לנוסחאות בסעיפים אלה. **מכאן, שאף אם היינו קובעים, כי החוק כן חל על הצדדים בנסיבות העניין, המבקשת 2 לא היתה יכולה לקבל את מלוא כספי הפנסיה, אלא בהתאם לנוסחאות הקבועות בסעיפי החוק**. בכדי שניתן יהיה לרשום את פסק הדין בהתאם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

- 1 להוראות סעיף 4 לחוק, הרי שצריכים להתקיים התנאים המקדימים בסעיף 3 לחוק, שגם
2 הוא קובע תנאים מקדימים להגשת בקשה לרשום בגוף המשלם, ומגביל את שיעור העברה,
3 כך שאינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף.
- 4 רביעית, נראה שהצדדים צפו את עניין המס, שהרי לא בכדי כתבו בהסכם ביניהם, כי אם
5 הסכום החודשי יפחת מסך של 12,000 ₪ יהא על הבעל להעביר סכומים נוספים לאשה עד
6 לכדי השלמה של 12,000 ₪ בחודש וזאת כחלק מהסדר איזון המשאבים ביניהם. זאת ועוד,
7 בסעיף 8 להסכם נרשם, כי חיובו של המבקש 1 בתשלום החודשי עד לסך של 12,000 ₪ לחודש,
8 יחייב אף את עזבונו של המבקש 1, אם מסיבה כלשהי לא תקבל המבקשת 2 את התשלומים
9 מקרן הפנסיה, לאחר אחרית ימיו ושנותיו.
- 10 סיכומם של דברים, המבקשים אינם יכולים לאחוז בחבל משני קצותיו וליהנות מכל
11 העולמות; מחד לבקש להחיל עליהם את הוראות ההסכם כפי שקבעו ביניהם להעברת מלוא
12 כספי הפנסיה (בניגוד להעברת חלק מהפנסיה) לידי המבקשת 2, ומנגד לבקש להחיל עליהם
13 את הוראות ההסדר שבחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, אשר קובע הסדרים שונים לחלוקת
14 הפנסיה, תוך התעלמות ממנגנוני ההפחתה ומגבלות שיעורי החלוקה שנקבעו בחוק, שהינו
15 חוק קוגנטי, שכאמור אינו מאפשר להעביר את מלוא כספי הפנסיה לבן הזוג לשעבר, אלא
16 מגביל זאת למחצית מהשיעור. כן המבקשים אינם יכולים להשתמש בחוק זה בכדי לנסות
17 ולחסוך בתשלום מס (שספק אם בכלל היה נחסך מס) כתוצאה מהעברה ישירה אל המבקשת
18 2 ובמקביל להורות על שיעורי העברה שונים מאלו שנקבעו בחוק.
- 19
- 20 סוף-דבר:
- 21 61. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, לא ראיתי לנכון לבטל את פסק הדין שניתן ביום 5.12.18
22 והעתירה נדחת.
- 23 62. אשר לסוגיית ההוצאות – אני מחייבת את המבקשים בהוצאות המשיבה בסך 7,500 ₪ אשר
24 ישולמו בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד
25 החיוב ועד התשלום בפועל. אציין כי סכום ההוצאות נקבע בהתחשב בכך שמחד גיסא לא
26 התקיימו דיונים בנדון והצדדים הסכימו לפסיקה על דרך הגשת סיכומים בכתב, ומאידך
27 גיסא עתירתם של המבקשים נדחתה בפעם השנייה, לאחר שכבר עתרו בעניין זה וקיבלו
28 הזדמנות נוספת להעלות טענותיהם בעניין זה, והן לאור כך שהמבקשים לא טרחו להציג בפני
29 ביהמ"ש את העובדה כי בעת אישור ההסכם הם הסכימו לכך שההסכם כפוף למגבלות תקנון
30 הקרן ולמעשה לא העמידו בפני בית המשפט (בלשון עדינה) את התמונה המלאה הנדרשת
31 להכרעה.
- 32 63. ניתן לפרסם את פסק הדין בהשמטת שמות הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 61115-07-18

1 64. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

2

3 ניתן היום, ד' תמוז תשע"ט, 07 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

4

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

5

6

7

התביעה סגורה